

Arrest

nr. 317 093 van 22 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen hun advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de nationaliteit van El Salvador en bent u op (...)1986 geboren in El Salvador. Na uw middelbare studies heeft u aan de hoge school industriële elektronica elektronica gestudeerd. Na deze studie van twee jaar bent u als technisch ingenieur beginnen werken in een textielbedrijf. U bent dit gedurende 11 jaar blijven doen, tot u uit het land vluchtte. Op (...) 2018 huwde u met (...) (CG: (...)) en O.V.nr.: (...)) met wie u twee kinderen heeft: (...) (°(...)) en (...) (°(...)).

Uw schoonmoeder is een alcoholiste. Op 11 oktober 2020 zat ze in een bar waar er zich regelmatig rivaliserende bendeleden ophouden. Op een gegeven moment zouden er leden van de bende 18 naar binnen

zijn gekomen, dewelke en zijn beginnen schieten op de aanwezige personen in de bar. Uw schoonmoeder zou zijn kunnen ontkomen omdat zij net op het moment dat het incident plaatsvond, naar het toilet was gegaan. Omdat de politie ter plekke was aangekomen, zouden de bendeleden weggevlucht zijn en zou uw schoonmoeder zijn kunnen ontkomen. Na de schietpartij zou uw schoonmoeder in paniek naar uw echtgenote hebben gebeld en haar gevraagd hebben om haar af te halen. Uw echtgenote zou u hebben gecontacteerd op uw werk en jullie zouden haar samen zijn gaan afhalen. Jullie zouden haar naar uw schoonzus in Santa Ana hebben gebracht. Ongeveer een week later zou uw schoonmoeder terug naar dezelfde bar in San Salvador zijn gegaan. Omdat de politie naar aanleiding van de schietpartij deze bar nog steeds nauwlettend in het oog hield, zou men de aanwezigheid van uw schoonmoeder hebben opgemerkt en zou men haar hebben meegenomen voor ondervraging. Men zou haar hebben verdacht een handlanger te zijn van de bende 18. U en uw echtgenote zouden naar het politiekantoor zijn gegaan om haar daar af te halen. Uw echtgenote diende een document te ondertekenen waarin ze verklaarde borg te zijn staan voor uw haar moeder. Jullie zouden jullie schoonmoeder opnieuw naar uw schoonzus in Santa Ana hebben gebracht. In juni 2021 zouden jullie naar een tante zijn gegaan. Daar werden uzelf en uw echtgenote aangesproken door een jongere van de bende 18. Hij zou jullie hebben laten weten dat jullie een week de tijd hadden om uw schoonmoeder uit te leveren en indien niet zou men jullie vermoorden. Omdat jullie erg verontrust waren door deze informatie, zouden jullie besloten hebben te verhuizen naar Marsella en jullie oudste zoontje van school te veranderen. Korte tijd hierna zou uw jongste schoonzus Alexia zijn verkracht door een lid van de bende 18. Deze laatste zou haar hebben laten weten dat dit als een boodschap diende voor uw schoonmoeder. Hierna keerde de rust min of meer terug. In juni 2022 zouden jullie opnieuw zijn aangesproken door een kind, een lid van de bende 18. Opnieuw werd er gevraagd om uw schoonmoeder uit te leveren en zo niet zou men jullie iets aandoen. Omdat intussen ook de noodtoestand heerste in El Salvador en omdat uw moeder bovendien het voorwerp uitmaakte van een strafzaak, zouden jullie besloten hebben het land te verlaten. Op 5 juli 2022 zouden jullie via Panama en Spanje naar België zijn gereisd, waar jullie op 6 juli 2022 aankwamen en waar jullie op 12 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van dit verzoek legden jullie volgende documenten voor: jullie identiteitskaarten, jullie paspoorten en die van jullie twee kinderen, jullie huwelijksakte, enkele documenten in verband met de verkrachting van uw schoonzus Alexia en tenslotte nog een online nieuwsbericht over het schietincident van 11 oktober.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, deze bendes dan nog eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie pogen te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

*Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld***

door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel (familielid van een getuige bij een schietincident door leden van de bende 18) op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Dient te worden opgemerkt dat u een aantal opvallende **tegenstrijdige verklaringen** aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud van 4 december 2023. Zo liet u spontaan optekenen dat er tijdens het onderhoud voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verkeerde datum was genoteerd. U lichtte toe dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken DVZ had verwezen naar de datum van mei 2021 in verband met de verkrachting van uw schoonzus (zie DVZ vragenlijst, vraag 5) en dat dit een vergissing was van u want dat de juiste datum einde mei of begin juni 2022 moest zijn (zie notities persoonlijk onderhoud: 'check verklaringen verklaringen DVZ', pagina 2 en zie ook vragen 22-29). Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer dat de verkrachting van uw schoonzus niet einde mei of begin juni 2022, maar wel in juli 2022 plaatsvond. U werd op uw eerdere verklaringen in dit verband gewezen. U bood uw verontschuldiging aan maar bevestigde dat de verkrachting wel degelijk plaatsvond in juli 2022 (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 135-137). Toen u hierna werd gevraagd wanneer jullie precies uit El Salvador zijn gereisd, verklaarde u dat dit op 5 juli 2022 was. Op de vraag hoeveel dagen dit ongeveer na de verkrachting was, liet u optekenen dat de verkrachting begin juli was en dat jullie ongeveer vijf dagen later zijn vertrokken. U werd er vervolgens op gewezen dat de drie documenten die u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had voorgelegd in verband met de verkrachting van uw schoonzus (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 3-8) telkens verwezen naar juli 2021 en niet naar juli 2022. Anderzijds bevat het door u voorgelegde paspoort een uitreisstempel van 6 juli 2022, wat dus overeenstemt met uw verklaring als zouden jullie omstreeks 5 juli 2022 het land zijn uit gereisd. U antwoordde nu dat u zich had vergist. De verkrachting zou volgens u wel degelijk hebben plaatsgevonden in juli 2021. Vervolgens zouden jullie nog ongeveer één jaar in Marsella hebben gewoond om dan begin juli 2022 het land uit te reizen. U werd erop gewezen dat het onbegrijpelijk is dat u nog even daarvoor uitdrukkelijk had opgetekend dat jullie ongeveer 5 dagen na de verkrachting van uw schoonzus het land hadden verlaten en dit nadat u er luidop over had nagedacht. U bood opnieuw uw verontschuldiging aan en lichtte toe dat u zich had vergist omdat u verward was (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 139-144). Deze uitleg van u kan niet overtuigen, temeer daar u even daarvoor nog had laten optekenen dat het incident waarbij u en uw echtgenote waren aangesproken door een bendelid en kort daarna de verkrachting van uw schoonzus, de concrete vluchtaanleiding uitmaakten voor jullie (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen, 25-29). Dat u zich dan vergist had en eerst liet optekenen slechts vijf dagen na deze incidenten het land te hebben verlaten en u vervolgens na confrontatie met de incoherenties in uw verklaringen verklaringen corrigeerde en liet optekenen dat u ongeveer nog 1 jaar na deze incidenten in het land bent gebleven, doet grote twijfels rijzen over uw geloofwaardigheid.

Vervolgens verklaarde u dat er in het **jaar** dat jullie nog in Marsella zijn gebleven **helemaal niets meer gebeurd** is. U lichtte toe dat jullie erg voorzichtig waren in deze periode en dat jullie weinig buiten het huis kwamen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 145 en 146). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat er zich in dit jaar wel degelijk nog een concreet incident zich heeft voorgedaan. Zij verklaarde namelijk dat jullie in mei 2022 een tweede keer zijn aangesproken door een bendelid. Deze persoon zou jullie hebben gezegd dat jullie al eerder de kans hadden gekregen om uw schoonmoeder over te leveren maar dat jullie deze kans hebben laten liggen. Omdat net op dat ogenblik een politiewagen passeerde, zou het bendelid weggegaan zijn. Uw echtgenote werd erop gewezen dat u niet naar dit incident had verwezen. Ze lichtte toe dat u niet aanwezig was bij dit incident omdat u op dat ogenblik op uw werk was. Zij voegde er wel aan toe dat zij u wel degelijk op de hoogte had gebracht van dit incident. Zij werd erop gewezen dat hoewel zij u van dit incident op de hoogte had gebracht, althans volgens haar eigen verklaringen, u hier niet naar had verwezen. Zij reageerde hierop met onbegrip aangezien dit laatste incident voor jullie de concrete vluchtaanleiding uitmaakte (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vragen 43-47). Omwille van bovenstaande redenen wordt jullie asielrelaas ongeloofwaardig geacht.

De **documenten** die jullie voorlegden in verband met de verkrachting van uw schoonzus, bevestigen dat zij op een gegeven moment is opgenomen in een ziekenhuis naar aanleiding van een verkrachttingsincident. Nergens in deze documenten kan evenwel afgeleid worden dat dit incident iets te maken heeft met jullie problemen in El Salvador (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 3-8). Meer in het algemeen kan opgemerkt worden dat jullie geen enkel document kunnen voorleggen ter staving van jullie verklaringen. Uw echtgenote liet in dit verband optekenen dat gezien de van kracht zijnde noodtoestand in El Salvador, jullie advocaat had afgeraden om aangifte te doen van de incidenten die jullie waren overkomen. Immers er was

mogelijkerwijze nog een strafonderzoek lopende tegen uw schoonmoeder in verband met medeplichtigheid met bendeactiviteiten. Dit zou ertoe kunnen leiden dat ook jullie zouden worden aangehouden als medeplichtigen gezien uw echtgenote zich borg had gesteld voor uw schoonmoeder (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vraag 48. Deze uitleg kan niet overtuigen. Een aangifte van de incidenten die jullie waren overkomen, zouden immers net kunnen bewijzen dat jullie geen medeplichtigen waren van de bende 18 maar wel slachtoffers van hun criminele praktijken nadat uw schoonmoeder getuige was geweest van een schietincident van hen. Bovendien verklaarde uw echtgenote nog dat haar achtergebleven zusje Alexia na jullie vertrek uit El Salvador nog een keer zou zijn achtervolgd door bendeleden én ook dat zij hiervan wel degelijk aangifte heeft gedaan. Klaarblijkelijk redeneert uw schoonzus Alexia, die nog steeds in El Salvador is achtergebleven, hoewel zij in tegenstelling tot jullie, zelf het slachtoffer zou zijn geworden van de bendeleden, niet op dezelfde manier als jullie en heeft zij wel degelijk aangifte gedaan van wat haar is overkomen (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vraag 51).

Het door jullie voorgelegde online artikel dat verwijst naar het incident van 11 oktober 2020 dat jullie voorlegden, heeft ook een zeer beperkte bewijswaarde voor jullie asielrelaas. Er is wordt nergens in dit artikel verwezen naar uw schoonmoeder, enkel naar de effectief vermoorde mensen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 14-17). Uw echtgenote werd gevraagd of zij wist wie van de vernoemde vermoorde slachtoffers de vriend was van uw schoonmoeder. Hoewel zij de dochter was van uw schoonmoeder en klaarblijkelijk zich erg ontfermde over haar, kon zij toch niet zeggen wie de vriend was van haar moeder, die eveneens bij de vermoorde slachtoffers behoorde. Zij kon enkel zeggen dat deze vriend van haar moeder Oscar werd genoemd. Zij kon niet zeggen of er in het artikel naar een zekere Oscar was verwezen, iets hetgeen wat niet het geval is (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vragen 1-8 en zie onlineartikel toegevoegd aan het administratief dossier).

De overige documenten die jullie voorlegden, bevestigen jullie persoonsgegevens dewelke hier niet ter discussie staan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf.

Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar uw echtgenote de hierboven genoemde vrees aanhaalt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador moet voorts worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de **COI Focus Salvador. Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence** van 31 maart 2023 blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds tientallen duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan het schenden van mensenrechten waaronder arrestaties van onschuldige personen. Slachtoffers van een (willekeurige) arrestatie waren voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken, onder andere wijken onder controle van een bende; personen met tatoeages; personen die door derden beschuldigd werden van banden met een bende; die familie zijn van iemand die tot een bende behoort; of die een strafblad hebben.

In de verklaringen van uw echtgenote wijst zij louter op het feit dat zij zich op een gegeven moment borg heeft gesteld voor haar moeder die het voorwerp uitmaakt van een lopend strafonderzoek waarbij deze laatste werd beschouwd als een geheime getuige (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vragen 26 en 27) om haar vrees op arrestatie in het kader van de noodtoestand te staven (zie notities persoonlijk onderhoud, echtgenote, vraag 48). Nochtans bleek uit de verklaringen van uw echtgenote dat er reeds onderzoeksmaatregelen waren gedaan ten aanzien van uw schoonmoeder en dat hieruit was gebleken dat zij zich niet inliet met drugs of wapenhandel en dat zij bijgevolg enkel als een geheime getuige werd weerhouden in het lopende onderzoek. Dat jullie dan als familieleden van uw schoonmoeder bijzonder gevisieerd zouden worden door de autoriteiten, is weinig aannemelijk.

Derhalve blijkt noch uit jullie verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat jullie afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in jullie hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor jullie een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "**UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador**" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden gevisieerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de nationaliteit van El Salvador en bent u op (...) 1993 geboren in San Salvador. U bent tot het zesde middelbaar naar school gegaan. U baatte een online onderneming uit. Op (...) 2018 huwde u met (...) (CG: (...) en O.V.nr.: (...)).

Uit jullie verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde feiten baseert als die van uw echtgenoot. In diens hoofde werd volgend feitenrelaas opgetekend:

Volgens uw verklaringen beschikt u over de nationaliteit van El Salvador en bent u op (...) 1986 geboren in El Salvador. Na uw middelbare studies heeft u aan de hoge school industriële elektronica gestudeerd. Na deze studie van twee jaar bent u als technisch ingenieurbeginnen werken in een textielbedrijf. U bent dit gedurende 11 jaar blijven doen, tot u uit het land vluchtte. Op (...) 2018 huwde u met (...) (CG: (...) en O.V.nr.: (...)) met wie u twee kinderen heeft: (...) (°(...)) en (...) (°(...)).

Uw schoonmoeder is een alcoholiste. Op 11 oktober 2020 zat ze in een bar waar zich regelmatig rivaliserende bendeleden ophouden. Op een gegeven moment zouden leden van de bende 18 naar binnen zijn gekomen, dewelke zijn beginnen schieten op de aanwezige personen in de bar. Uw schoonmoeder zou zijn kunnen ontkomen omdat zij net op het moment dat het incident plaatsvond, naar het toilet was gegaan. Omdat de politie ter plekke was aangekomen, zouden de bendeleden weggevlucht zijn en zou uw schoonmoeder zijn kunnen ontkomen. Na de schietpartij zou uw schoonmoeder in paniek naar uw echtgenote hebben gebeld en haar gevraagd hebben om haar af te halen. Uw echtgenote zou u hebben gecontacteerd op uw werk en jullie zouden haar samen zijn gaan afhalen. Jullie zouden haar naar uw schoonzus in Santa Ana hebben gebracht. Ongeveer een week later zou uw schoonmoeder terug naar dezelfde bar in San Salvador zijn gegaan. Omdat de politie naar aanleiding van de schietpartij deze bar nog steeds nauwlettend in het oog hield, zou men de aanwezigheid van uw schoonmoeder hebben opgemerkt en zou men haar hebben meegenomen voor ondervraging. Men zou haar hebben verdacht een handlanger te zijn van de bende 18. U en uw echtgenote zouden naar het politiekantoor zijn gegaan om haar daar af te halen. Uw echtgenote diende een document te ondertekenen waarin ze verklaarde borg te staan voor haar moeder. Jullie zouden jullie schoonmoeder opnieuw naar uw schoonzus in Santa Ana hebben gebracht. In juni 2021 zouden jullie naar een tante zijn gegaan. Daar werden uzelf en uw echtgenote aangesproken door een jongere van de bende 18. Hij zou jullie hebben laten weten dat jullie een week de tijd hadden om uw schoonmoeder uit te leveren en indien niet zou men jullie vermoorden. Omdat jullie erg verontrust waren door deze informatie, zouden jullie besloten hebben te verhuizen naar Marsella en jullie oudste zoontje van school te veranderen. Korte tijd hierna zou uw jongste schoonzus Alexia zijn verkracht door een lid van de bende 18. Deze laatste zou haar hebben laten weten dat dit als een boodschap diende voor uw schoonmoeder. Hierna keerde de rust min of meer terug. In juni 2022 zouden jullie opnieuw zijn aangesproken door een kind, een lid van de bende 18. Opnieuw werd er gevraagd om uw schoonmoeder uit te leveren en zo niet zou men jullie

iets aandoen. Omdat intussen ook de noodtoestand heerste in El Salvador en omdat uw moeder bovendien het voorwerp uitmaakte van een strafzaak, zouden jullie besloten hebben het land te verlaten. Op 5 juli 2022 zouden jullie via Panama en Spanje naar België zijn gereisd, waar jullie op 6 juli 2022 aankwamen en waar jullie op 12 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van dit verzoek legden jullie volgende documenten voor: jullie identiteitskaarten, jullie paspoorten en die van jullie twee kinderen, jullie huwelijksakte, enkele documenten in verband met de verkrachting van uw schoonzus Alexia en tenslotte nog een online nieuwsbericht over het schietincident van 11 oktober.

Volgens uw verklaringen beschikt u over de nationaliteit van El Salvador en bent u op (...) 1986 geboren in El Salvador. Na uw middelbare studies heeft u aan de hoge school industriële elektronica gestudeerd. Na deze studie van twee jaar bent u als technisch ingenieurbeginnen werken in een textielbedrijf. U bent dit gedurende 11 jaar blijven doen, tot u uit het land vluchtte. Op (...) 2018 huwde u met (...) (CG: (...) en O.V.nr.: (...)) met wie u twee kinderen heeft: (...) (°(...)) en (...) (°(...)).

Uw schoonmoeder is een alcoholiste. Op 11 oktober 2020 zat ze in een bar waar er zich regelmatig rivaliserende bendeleden ophouden. Op een gegeven moment zouden er leden van de bende 18 naar binnen zijn gekomen en zijn beginnen schieten op de aanwezige personen in de bar. Uw schoonmoeder zou zijn kunnen ontkomen omdat zij net op het moment dat het incident plaatsvond, naar het toilet was gegaan. Omdat de politie ter plekke was aangekomen, zouden de bendeleden weggevlucht zijn en zou uw schoonmoeder zijn kunnen ontkomen. Na de schietpartij zou uw schoonmoeder in paniek naar uw echtgenote hebben gebeld en haar gevraagd hebben om haar af te halen. Uw echtgenote zou u hebben gecontacteerd op uw werk en jullie zouden haar samen zijn gaan afhalen. Jullie zouden haar naar uw schoonzus in Santa Ana hebben gebracht. Ongeveer een week later zou uw schoonmoeder terug naar dezelfde bar in San Salvador zijn gegaan. Omdat de politie naar aanleiding van de schietpartij deze bar nog steeds nauwlettend in het oog hield, zou men de aanwezigheid van uw schoonmoeder hebben opgemerkt en zou men haar hebben meegenomen voor ondervraging. Men zou haar hebben verdacht een handlangster te zijn van de bende 18. U en uw echtgenote zouden naar het politiekantoor zijn gegaan om haar daar af te halen. Uw echtgenote diende een document te ondertekenen waarin ze verklaarde borg te zijn voor uw moeder. Jullie zouden jullie schoonmoeder opnieuw naar uw schoonzus in Santa Ana hebben gebracht. In juni 2021 zouden jullie naar een tante zijn gegaan. Daar werden uzelf en uw echtgenote aangesproken door een jongere van de bende 18. Hij zou jullie hebben laten weten dat jullie een week de tijd hadden om uw schoonmoeder uit te leveren en indien niet zou men jullie vermoorden. Omdat jullie erg verontrust waren door deze informatie, zouden jullie besloten hebben te verhuizen naar Marsella en jullie oudste zoontje van school te veranderen. Korte tijd hierna zou uw jongste schoonzus Alexia zijn verkracht door een lid van de bende 18. Deze laatste zou haar hebben laten weten dat dit als een boodschap diende voor uw schoonmoeder. Hierna keerde de rust min of meer. In juni 2022 zouden jullie opnieuw zijn aangesproken door een kind, een lid van de bende 18. Opnieuw werd er gevraagd om uw schoonmoeder uit te leveren en zoniet zou men jullie iets aandoen. Omdat intussen ook de noodtoestand heerste in El Salvador en omdat uw moeder bovendien het voorwerp uitmaakte van een strafzaak, zouden jullie besloten hebben het land te verlaten. Op 5 juli 2022 zouden jullie via Panama en Spanje naar België zijn gereisd, waar jullie op 6 juli 2022 aankwamen en waar jullie op 12 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van dit verzoek legden jullie volgende documenten voor: jullie identiteitskaarten, jullie paspoorten en die van jullie twee kinderen, jullie huwelijksakte, enkele documenten in verband met de verkrachting van uw schoonzus Alexia en tenslotte nog een online nieuwsbericht over het schietincident van 11 oktober.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit jullie verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde feiten baseert als die van uw echtgenoot. In diens hoofde werd volgende weigeringsbeslissing genomen:

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven

aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, deze bendes dan nog eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie pogen te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel (familielid van een getuige bij een schietincident door leden van de bende 18) op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Dient te worden opgemerkt dat u een aantal opvallende **tegenstrijdige verklaringen** aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud van 4 december 2023. Zo liet u spontaan optekenen dat er tijdens het onderhoud voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verkeerde datum was genoteerd. U lichtte toe dat u voor de DVZ had verwezen naar de datum van mei 2021 in verband met de verkrachting van uw schoonzus (zie DVZ vragenlijst, vraag 5) en dat dit een vergissing was van u want dat de juiste datum einde mei of begin juni 2022 moest zijn (zie notities persoonlijk onderhoud: 'check verklaringen DVZ', pagina 2 en zie ook vragen 22-29). Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer dat de verkrachting van uw schoonzus niet einde mei of begin juni 2022, maar wel in juli 2022 plaatsvond. U werd op uw eerdere verklaringen in dit verband gewezen. U bood uw verontschuldiging aan maar bevestigde dat de verkrachting wel degelijk plaatsvond in juli 2022 (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 135-137). Toen u hierna werd gevraagd wanneer jullie precies uit El Salvador zijn gereisd, verklaarde u dat dit op 5 juli 2022 was. Op de vraag hoeveel dagen dit ongeveer na de verkrachting was, liet u optekenen dat de verkrachting begin juli was en dat jullie ongeveer vijf dagen later zijn vertrokken. U werd er vervolgens op gewezen dat de drie documenten die u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had voorgelegd in verband met de verkrachting van uw schoonzus (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 3-8) telkens verwezen naar juli 2021 en niet naar juli 2022. Anderzijds bevat het door u voorgelegde paspoort een uitreisstempel van 6 juli 2022, wat dus overeenstemt met uw verklaring als zouden jullie omstreeks 5 juli 2022 het land zijn uit gereisd. U antwoordde nu dat u zich had vergist. De verkrachting zou volgens u wel degelijk hebben plaatsgevonden in juli 2021. Vervolgens zouden jullie nog ongeveer één jaar in Marsella hebben gewoond om dan begin juli 2022 het land uit te reizen. U werd erop gewezen dat het onbegrijpelijk is dat u nog even daarvoor uitdrukkelijk had opgetekend dat jullie ongeveer 5 dagen na de verkrachting van uw schoonzus het land hadden verlaten en dit nadat u er luidop over had nagedacht. U bood opnieuw uw verontschuldiging aan en lichtte toe dat u zich had vergist omdat u verward was (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 139-144). Deze uitleg kan niet overtuigen, temeer daar u even daarvoor nog had laten optekenen dat het incident waarbij u en uw echtgenote waren aangesproken door een bendelid en kort daarna de verkrachting van uw schoonzus, de concrete vluchtaanleiding uitmaakten voor jullie (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen, 25-29). Dat u zich dan vergist had en eerst liet optekenen slechts vijf dagen na deze incidenten het land te hebben verlaten en u vervolgens na confrontatie met de incoherenties in uw verklaringen corrigeerde en liet optekenen dat u ongeveer nog 1 jaar na deze incidenten in het land bent gebleven, doet grote twijfels rijzen over uw geloofwaardigheid.

Vervolgens verklaarde u dat er in het **jaar** dat jullie nog in Marsella zijn gebleven **helemaal niets meer gebeurd** is. U lichtte toe dat jullie erg voorzichtig waren in deze periode en dat jullie weinig buiten het huis kwamen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 145 en 146). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat

zich in dit jaar wel degelijk nog een concreet incident heeft voorgedaan. Zij verklaarde namelijk dat jullie in mei 2022 een tweede keer zijn aangesproken door een bendelid. Deze persoon zou jullie hebben gezegd dat jullie al eerder de kans hadden gekregen om uw schoonmoeder over te leveren maar dat jullie deze kans hebben laten liggen. Omdat net op dat ogenblik een politiewagen passeerde, zou het bendelid weggegaan zijn. Uw echtgenote werd erop gewezen dat u niet naar dit incident had verwezen. Ze lichtte toe dat u niet aanwezig was bij dit incident omdat u op dat ogenblik op uw werk was. Zij voegde er wel aan toe dat zij u wel degelijk op de hoogte had gebracht van dit incident. Zij werd erop gewezen dat hoewel zij u van dit incident op de hoogte had gebracht, althans volgens haar eigen verklaringen, u hier niet naar had verwezen. Zij reageerde hierop met onbegrip aangezien dit laatste incident voor jullie de concrete vluchtaanleiding uitmaakte (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vragen 43-47). Omwille van bovenstaande redenen wordt jullie asielrelaas ongeloofwaardig geacht.

De **documenten** die jullie voorlegden in verband met de verkrachting van uw schoonzus, bevestigen dat zij op een gegeven moment is opgenomen in een ziekenhuis naar aanleiding van een verkrachtingsincident. Nergens in deze documenten kan evenwel afgeleid worden dat dit incident iets te maken heeft met jullie problemen in El Salvador (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 3-8). Meer in het algemeen kan opgemerkt worden dat jullie geen enkel document kunnen voorleggen ter staving van jullie verklaringen. Uw echtgenote liet in dit verband optekenen dat gezien de van kracht zijnde noodtoestand in El Salvador, jullie advocaat had afgeraden om aangifte te doen van de incidenten die jullie waren overkomen. Immers er was mogelijkwijze nog een strafonderzoek lopende tegen uw schoonmoeder in verband met medeplichtigheid met bendeactiviteiten. Dit zou ertoe kunnen leiden dat ook jullie zouden worden aangehouden als medeplichtigen gezien uw echtgenote zich borg had gesteld voor uw schoonmoeder (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vraag 48). Deze uitleg kan niet overtuigen. Een aangifte van de incidenten die jullie waren overkomen, zou immers net kunnen bewijzen dat jullie geen medeplichtigen waren van de bende 18 maar wel slachtoffers van hun criminele praktijken nadat uw schoonmoeder getuige was geweest van een schietincident van hen. Bovendien verklaarde uw echtgenote nog dat haar achtergebleven zusje Alexia na jullie vertrek uit El Salvador nog een keer zou zijn achtervolgd door bendeleden én ook dat zij hiervan wel degelijk aangifte heeft gedaan. Klaarblijkelijk redeneert uw schoonzus Alexia, die nog steeds in El Salvador is achtergebleven, hoewel zij in tegenstelling tot jullie zelf het slachtoffer zou zijn geworden van de bendeleden, niet op dezelfde manier als jullie en heeft zij wel degelijk aangifte gedaan van wat haar is overkomen (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vraag 51).

Het door jullie voorgelegde online artikel dat verwijst naar het incident van 11 oktober 2020, heeft ook een zeer beperkte bewijswaarde voor jullie asielrelaas. Er wordt nergens in dit artikel verwezen naar uw schoonmoeder, enkel naar de effectief vermoorde mensen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 14-17). Uw echtgenote werd gevraagd of zij wist wie van de vernoemde vermoorde slachtoffers de vriend was van uw schoonmoeder. Hoewel zij de dochter was van uw schoonmoeder en klaarblijkelijk zich erg ontfermde over haar, kon zij toch niet zeggen wie de vriend was van haar moeder. Zij kon enkel zeggen dat deze vriend van haar moeder Oscar werd genoemd. Zij kon niet zeggen of er in het artikel naar een zekere Oscar was verwezen, hetgeen niet het geval is (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vragen 1-8 en zie onlineartikel toegevoegd aan het administratief dossier).

De overige documenten die jullie voorlegden, bevestigen jullie persoonsgegevens dewelke hier niet ter discussie staan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_mi

[gratoire_20210713.pdf](#)), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar uw echtgenote de hierboven genoemde vrees aanhaalt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador moet voorts worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de **COI Focus Salvador. Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence** van 31 maart 2023 blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds tientallen duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan het schenden van mensenrechten waaronder arrestaties van onschuldige personen. Slachtoffers van een (willekeurige) arrestatie waren voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken, onder andere wijken onder controle van een bende; personen met tatoeages; personen die door derden beschuldigd werden van banden met een bende; die familie zijn van iemand die tot een bende behoort; of die een strafblad hebben.

In de verklaringen van uw echtgenote wijst zij louter op het feit dat zij zich op een gegeven moment borg heeft gesteld voor haar moeder die het voorwerp uitmaakt van een lopend strafonderzoek waarbij deze laatste werd beschouwd als een geheime getuige (zie notities persoonlijk onderhouden echtgenote, vragen 26 en 27) om haar vrees op arrestatie in het kader van de noodtoestand te staven (zie notities persoonlijk onderhouden, echtgenote, vraag 48). Nochtans bleek uit de verklaringen van uw echtgenote dat er reeds onderzoeksmaatregelen waren gedaan ten aanzien van uw schoonmoeder en dat hieruit was gebleken dat zij zich niet inliet met drugs of wapenhandel en dat zij bijgevolg enkel als een geheime getuige werd weerhouden in het lopende onderzoek. Dat jullie dan als familieleden van uw schoonmoeder bijzonder geïsoleerd zouden worden door de autoriteiten, is weinig aannemelijk.

Derhalve blijkt noch uit jullie verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat jullie afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in jullie hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor jullie een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door

zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partijen evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

*“Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016**) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, deze bendes dan nog eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie pogen te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en*

geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel (familielid van een getuige bij een schietincident door leden van de bende 18) op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Dient te worden opgemerkt dat u een aantal opvallende **tegenstrijdige verklaringen** aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud van 4 december 2023. Zo liet u spontaan optekenen dat er tijdens het onderhoud voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verkeerde datum was genoteerd. U lichtte toe dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken DVZ had verwezen naar de datum van mei 2021 in verband met de verkrachting van uw schoonzus (zie DVZ vragenlijst, vraag 5) en dat dit een vergissing was van u want dat de juiste datum einde mei of begin juni 2022 moest zijn (zie notities persoonlijk onderhoud: 'check verklaringen verklaringen DVZ', pagina 2 en zie ook vragen 22-29). Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer dat de verkrachting van uw schoonzus niet einde mei of begin juni 2022, maar wel in juli 2022 plaatsvond. U werd op uw eerdere verklaringen in dit verband gewezen. U bood uw verontschuldiging aan maar bevestigde dat de verkrachting wel degelijk plaatsvond in juli 2022 (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 135-137). Toen u hierna werd gevraagd wanneer jullie precies uit El Salvador zijn gereisd, verklaarde u dat dit op 5 juli 2022 was. Op de vraag hoeveel dagen dit ongeveer na de verkrachting was, liet u optekenen dat de verkrachting begin juli was en dat jullie ongeveer vijf dagen later zijn vertrokken. U werd er vervolgens op gewezen dat de drie documenten die u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had voorgelegd in verband met de verkrachting van uw schoonzus (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 3-8) telkens verwezen naar juli 2021 en niet naar juli 2022. Anderzijds bevat het door u voorgelegde paspoort een uitreisstempel van 6 juli 2022, wat dus overeenstemt met uw verklaring als zouden jullie omstreeks 5 juli 2022 het land zijn uit gereisd. U antwoordde nu dat u zich had vergist. De verkrachting zou volgens u wel degelijk hebben plaatsgevonden in juli 2021. Vervolgens zouden jullie nog ongeveer één jaar in Marsella hebben gewoond om dan begin juli 2022 het land uit te reizen. U werd erop gewezen dat het onbegrijpelijk is dat u nog even daarvoor uitdrukkelijk had opgetekend dat jullie ongeveer 5 dagen na de verkrachting van uw schoonzus het land hadden verlaten en dit nadat u er luidop over had nagedacht. U bood opnieuw uw verontschuldiging aan en lichtte toe dat u zich had vergist omdat u verward was (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 139-144). Deze uitleg van u kan niet overtuigen, temeer daar u even daarvoor nog had laten optekenen dat het incident waarbij u en uw echtgenote waren aangesproken door een bendelid en kort daarna de verkrachting van uw schoonzus, de concrete vluchtaanleiding uitmaakten voor jullie (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen, 25-29). Dat u zich dan vergist had en eerst liet optekenen slechts vijf dagen na deze incidenten het land te hebben verlaten en u vervolgens na confrontatie met de incoherenties in uw verklaringen verklaringen corrigeerde en liet optekenen dat u ongeveer nog 1 jaar na deze incidenten in het land bent gebleven, doet grote twijfels rijzen over uw geloofwaardigheid.

Vervolgens verklaarde u dat er in het **jaar** dat jullie nog in Marsella zijn gebleven **helemaal niets meer gebeurd** is. U lichtte toe dat jullie erg voorzichtig waren in deze periode en dat jullie weinig buiten het huis kwamen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 145 en 146). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat er zich in dit jaar wel degelijk nog een concreet incident zich heeft voorgedaan. Zij verklaarde namelijk dat jullie in mei 2022 een tweede keer zijn aangesproken door een bendelid. Deze persoon zou jullie hebben gezegd dat jullie al eerder de kans hadden gekregen om uw schoonmoeder over te leveren maar dat jullie

deze kans hebben laten liggen. Omdat net op dat ogenblik een politiewagen passeerde, zou het bendelid weggegaan zijn. Uw echtgenote werd erop gewezen dat u niet naar dit incident had verwezen. Ze lichtte toe dat u niet aanwezig was bij dit incident omdat u op dat ogenblik op uw werk was. Zij voegde er wel aan toe dat zij u wel degelijk op de hoogte had gebracht van dit incident. Zij werd erop gewezen dat hoewel zij u van dit incident op de hoogte had gebracht, althans volgens haar eigen verklaringen, u hier niet naar had verwezen. Zij reageerde hierop met onbegrip aangezien dit laatste incident voor jullie de concrete vluchtaanleiding uitmaakte (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vragen 43-47). Omwille van bovenstaande redenen wordt jullie asielrelaas ongelooftwaardig geacht.

De documenten die jullie voorlegden in verband met de verkrachting van uw schoonzus, bevestigen dat zij op een gegeven moment is opgenomen in een ziekenhuis naar aanleiding van een verkrachtingsincident. Nergens in deze documenten kan evenwel afgeleid worden dat dit incident iets te maken heeft met jullie problemen in El Salvador (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 3-8). Meer in het algemeen kan opgemerkt worden dat jullie geen enkel document kunnen voorleggen ter staving van jullie verklaringen. Uw echtgenote liet in dit verband optekenen dat gezien de van kracht zijnde noodtoestand in El Salvador, jullie advocaat had afgeraden om aangifte te doen van de incidenten die jullie waren overkomen. Immers er was mogelijkwijze nog een strafonderzoek lopende tegen uw schoonmoeder in verband met medeplichtigheid met bendeactiviteiten. Dit zou ertoe kunnen leiden dat ook jullie zouden worden aangehouden als medeplichtigen gezien uw echtgenote zich borg had gesteld voor uw schoonmoeder (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vraag 48). Deze uitleg kan niet overtuigen. Een aangifte van de incidenten die jullie waren overkomen, zouden immers net kunnen bewijzen dat jullie geen medeplichtigen waren van de bende 18 maar wel slachtoffers van hun criminele praktijken nadat uw schoonmoeder getuige was geweest van een schietincident van hen. Bovendien verklaarde uw echtgenote nog dat haar achtergebleven zusje Alexia na jullie vertrek uit El Salvador nog een keer zou zijn achtervolgd door bendeleden én ook dat zij hiervan wel degelijk aangifte heeft gedaan. Klaarblijkelijk redeneert uw schoonzus Alexia, die nog steeds in El Salvador is achtergebleven, hoewel zij in tegenstelling tot jullie, zelf het slachtoffer zou zijn geworden van de bendeleden, niet op dezelfde manier als jullie en heeft zij wel degelijk aangifte gedaan van wat haar is overkomen (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vraag 51).

Het door jullie voorgelegde online artikel dat verwijst naar het incident van 11 oktober 2020 dat jullie voorlegden, heeft ook een zeer beperkte bewijswaarde voor jullie asielrelaas. Er is wordt nergens in dit artikel verwezen naar uw schoonmoeder, enkel naar de effectief vermoorde mensen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 14-17). Uw echtgenote werd gevraagd of zij wist wie van de vernoemde vermoorde slachtoffers de vriend was van uw schoonmoeder. Hoewel zij de dochter was van uw schoonmoeder en klaarblijkelijk zich erg ontfermde over haar, kon zij toch niet zeggen wie de vriend was van haar moeder, die eveneens bij de vermoorde slachtoffers behoorde. Zij kon enkel zeggen dat deze vriend van haar moeder Oscar werd genoemd. Zij kon niet zeggen of er in het artikel naar een zekere Oscar was verwezen, iets hetgeen wat niet het geval is (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vragen 1-8 en zie onlineartikel toegevoegd aan het administratief dossier).

De overige documenten die jullie voorlegden, bevestigen jullie persoonsgegevens dewelke hier niet ter discussie staan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug

na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar uw echtgenote de hierboven genoemde vrees aanhaalt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador moet voorts worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de **COI Focus Salvador. Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence** van 31 maart 2023 blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds tientallen duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan het schenden van mensenrechten waaronder arrestaties van onschuldige personen. Slachtoffers van een (willekeurige) arrestatie waren voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken, onder andere wijken onder controle van een bende; personen met tatoeages; personen die door derden beschuldigd werden van banden met een bende; die familie zijn van iemand die tot een bende behoort; of die een strafblad hebben.

In de verklaringen van uw echtgenote wijst zij louter op het feit dat zij zich op een gegeven moment borg heeft gesteld voor haar moeder die het voorwerp uitmaakt van een lopend strafonderzoek waarbij deze laatste werd beschouwd als een geheime getuige (zie notities persoonlijk onderhoud echtgenote, vragen 26 en 27) om haar vrees op arrestatie in het kader van de noodtoestand te staven (zie notities persoonlijk onderhoud, echtgenote, vraag 48). Nochtans bleek uit de verklaringen van uw echtgenote dat er reeds onderzoeksmaatregelen waren gedaan ten aanzien van uw schoonmoeder en dat hieruit was gebleken dat zij zich niet inliet met drugs of wapenhandel en dat zij bijgevolg enkel als een geheime getuige werd weerhouden in het lopende onderzoek. Dat jullie dan als familieleden van uw schoonmoeder bijzonder geïsoleerd zouden worden door de autoriteiten, is weinig aannemelijk.

Derhalve blijkt noch uit jullie verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat jullie afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in jullie hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor jullie een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Het verwijzen naar het COI focus rapport van 15 juli 2019 aangaande de veiligheidssituatie in El Salvador, met betrekking tot persoonlijk en doelgerichte vervolging van personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende en de UNHCR Eligibility Guidelines van maart 2016, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden

bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hierover in gebreke. Het louter aanvoeren dat zij door te weigeren gevolg te geven aan de eisen van benedeleden en zo de vindplaats van de moeder kenbaar te maken, dit wordt geïnterpreteerd als verzet tegen de autoriteit en regels van de bende volstaat dan ook niet. Met de verwijzing naar het aantal en niveau van de voorzorgsmaatregelen, het vertrek en aangehaalde incidenten weerleggen zij de pertinente en concrete vaststellingen van de bestreden beslissingen niet noch maken zij hun nood aan internationale bescherming concreet aannemelijk. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden vervolgd of dat er voor wat hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, waarin verzoekers tekort zijn geschoten.

Met het betoog dat verzoeker zich vergist heeft over de periode en de data wat betreft de verkrachting en het vertrek uit El Salvador, dat de zus die verkracht werd nog vijf dagen in het ziekenhuis bleef en het dus niet zo is dat zij vijf dagen na de verkrachting het land verlieten en verzoeker omwille van de stress die het persoonlijk onderhoud met zich meebrengt en alles wat zich heeft afgespeeld in het thuisland, verward was, overtuigen verzoekers niet. Het louter kiezen voor één versie van tegenstrijdige verklaringen heft de tegenstrijdigheden niet op. Overigens kan worden vastgesteld dat verzoeker telkens wisselende verklaringen aflegde en pas na confrontatie met de vaststelling dat geen van zijn verklaringen overeenstemde met de documenten die hij neerlegt, zijn verklaringen opnieuw aanpast. Bovendien stelde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud dat zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen, maar stelde hij dat hij daar had verklaard dat zijn schoonzus was verkracht in mei 2021, maar dat dit begin juni van het jaar 2022 moet zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat hij omwille van verwardheid niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud en/of tot het afleggen van coherente, geloofwaardige, doorleefde, gedetailleerde en aannemelijke verklaringen. Verzoeker legt geen enkel document neer waaruit blijkt dat verzoeker te lijden heeft aan verwardheid, concentratie en/of geheugenproblemen. Ook kon worden verwacht dat hij stress het hoofd zou kunnen bieden. Iedere verzoeker om internationale bescherming staat immers bloot aan een zekere vorm van stress tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker licht ook niet concreet toe op welke wijze stress ertoe zou geleid hebben dat hij dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde.

Waar verzoeker aangeeft dat hij niet aanwezig was bij het incident in mei 2022 waarvan verzoekster melding heeft gemaakt, verschoont noch verklaart hij dat hij hiervan geen melding heeft gemaakt. Verzoekster gaf immers te kennen dat zij verzoeker hiervan op de hoogte heeft gebracht en dat dit incident voor hen de concrete vluchtaanleiding was geweest. Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoeker een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de procedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure.

Waar verzoekers in het verzoekschrift naar algemene informatie verwijzen met betrekking tot de mensenrechtencrisis en de noodtoestand in El Salvador en aanvoeren dat er enorm veel willekeurige arrestaties worden uitgevoerd en dat het optreden van de Salvadoraanse overheid een negatief effect heeft op de waarborgen van een eerlijk proces, bescherming tegen foltering en recht op leven stelt de Raad vast dat uit de beschikbare landeninformatie niet kan blijken dat er een sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een verhoogd risico loopt om in dit kader slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie. Verzoekers maken geenszins *in concreto* aannemelijk dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging dienen te koesteren of een reëel risico op ernstige schade lopen ten aanzien van de Salvadoraanse politie, in het licht van de in maart 2022 afgekondigde noodtoestand.

De Raad treedt, gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, bijgevolg de conclusie van de commissaris-generaal bij dat noch uit verzoekers' verklaringen, noch uit de beschikbare informatie blijkt dat afdoende concrete en individuele elementen zijn aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in hoofde van verzoekers een nood aan internationale bescherming bestaat.

Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal op pertinente wijze dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat verzoekers louter en alleen op basis van hun verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zullen worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Verzoekers hebben overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers hun voorgehouden gezamenlijk asielrelaas niet aannemelijk maken.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld te worden dat verzoekers' vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden, gesteld in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat zij de door hen aangehaalde problemen met benedeleden in El Salvador en de Salvadoraanse autoriteiten niet concreet aannemelijk maken en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen benedeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand, waarnaar verzoekers verwijzen, hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties, zoals ook blijkt uit de COI Focus (COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023) die door verwerende partij per aanvullende nota van 16 oktober 2024 wordt bijgebracht. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat er ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a), en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen informatie aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn. De door hen in de verzoekschriften aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund. De door hen geciteerde nieuwsartikelen tonen niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen. Zoals hoger reeds aangestipt, blijkt uit de landeninformatie immers niet dat het gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand niet langer opgaat te stellen dat in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF